

H

Нероцѣнни(-ннѣ). ἐπιρ. ἀ-
συγχωρήτως, ἀσυγγνώστος,
ἀσυγχώρητα.

Нероцѣвѣнїе, іѡ. οὐδ. νόμισις,
δόκησις, πρόφασις.

Нерабный, αλ, οε. ἐπιθ. ἄνιστος,
ἀνόμαλος, ἀνόμοιος. 2) ἀ-
νάρτιος, περιττός(324).

Нераднвйй, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ-
μελής, ἀφρόντιστος, ἀμερι-
μνος.

Нерадѣнїе, іѡ. οὐδ. ἀφροντι-
σία, ἀμεριμνησία, ἀμερι-
μνία. = НЕВРЕЖЕНІЕ.

Нерадѣю, еши. = НЕРАДЮ.

Нерадѣхх. ἀμελῶ, καταφρο-
νῶ, ἀφροντιστέω-ῶ, οὐ μέ-
λει μοι. πρβλ. НЕВРЕЖѢ.

Нераздѣлимый, αλ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἀμέριστος. καὶ = τῷ
ἐπομ.

Нераздѣльный, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ-
διαίρετος, ἀχώριστος. καὶ
= τῷ προηγ.

Нераздѣчный, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ-
χώριστος, ἀδιαχώριστος. καὶ
= τῷ προηγ.

Неразоримый, αλ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἀκατάλυτος. ἀπόρ-
θητος. καὶ = τῷ ἐπομ.

H

Неразрѣшимый, αλ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἀκαθαίρετος. καὶ
= τῷ προηγ.

Неразрѣшимый, αλ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.) = НЕРѢШИМЫЙ. καὶ
ἀνεξήγητος.

Неразсѣднвйй, αλ, οε. ἐπιθ. ἄ-
κριτος, ἀδιάκριτος, ἄσχε-
πτος, ἀπερίσχεπτος.

Неразсыпѣемый, αλ, οε. μτχ.
παθ. (τοῦ ρ. разсыпѣю.) ἀ-
διάλυτος, ἀκατάλυτος, ἀ-
καθαίρετος, καὶ ὁ μὴ δια-
φθειρόμενος(294).

Неразѣмїе, іѡ. οὐδ. ἄνοια, ἄ-
νοησία, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη.
= БЕЗѢМІЕ.

Неразѣмнвйй, αλ, οε. ἐπιθ.
= НЕРАЗѢМНЫЙ.

Неразѣмный, αλ, οε. ἐπιθ. ἀσύ-
νετος, ἀνόητος. = БЕЗѢМНЫЙ.

Неразѣмѣваемый, αλ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἀκατάληπτος, ἀκα-
τανόητος, δύσληπτος, δυσ-
νόητος. γριφώδης, αἰνιγμα-
τώδης.

Нерождѣнїе, іѡ. οὐδ. ἀγεννη-
σία.

Нерождѣнный, αλ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἀγέννητος, ὁ μὴ γε-
γεννημένος.